

גומארי צחק כאשר זוכה מאשמת הרצח, אך הצחוק עבר כאשר שמע את גזר הדין

אין רחמים על אהרונ

בלי להזיק לעצמו, יעיד כי היה זה אמנם ערוסי שירה. לערוסי לא היה כל מניע להער שפט. כאשר רצה ערוסי לומר דבר רים קשים על גומדי, הוא אמר זאת בלי היסוס. הוא סיפר כי היה זה גומדי שחתך כמו ידיו את גרונו של אוריון ואת רגלו של כהן אחרי היריות. דברים ש בית-המישפט לא קיבל בסופו של דבר מחמת הספק.

הסיכסוך בין אושרי ואוריון היה בגלל אהבתם לאותה אשה, שרה (שורית) דנוך, וגם בגלל חשדו של אוריון כי טוביה היתה יד ברצח איש הברניקס שבגללו נידון בזמנו אוריון למאסר-עולם. אוריון דרש מטוביה סכום של 300 אלף דולר, וטוביה לא רצה לשלם. אחרי ש- אוריון וכהן השפילו את טוביה, התעללו בו בחולות בתיים והשתתף גו עליו, הפך הסיכסוך ביניהם ל- עניין חמור. בית-המישפט לא הא- מין לגומדי כי ביום הרצח הזמין את הקורבנות לפגישה בעניין סחרי טה כספית ששחטו השניים את הקי- בלן הירושלמי מימון לוי, וכי טוביה נמצא שם במיקרה באותו יום. כל העניין עם מימון לוי לא היה ולא נברא. קובע בית- המישפט ללא היסוס. זה נולד במחוז של גומדי באיטליה ונועד

בית-המישפט האמין שאושרי ביקש שמעודד יכין בור גדול ל- שם קבירת הגופות, וביקש ממנו לעזור בהשמדת הראיות בעת הר צורך. בית-המישפט מצא כי רמי ערוסי, שהיה עדי-המדינה, הוא עד עקבי ומתימן ועדותו לא נסתרה לאורך כל הדרך. ולכן בחר להא- מין לו כי היריות הקטלניות גורו בידי אושרי, אחת הנקודות הש- ניות במחלוקת בעירעורו של או- שרי לבית-המישפט העליון היא ה- שאלה מי ירה בעוין ורצח את השניים. ערוסי טוען שהוא ישב במיסדרון ליד חדרו הסגור של גומדי ולפתע שמע יריות וראה את אושרי כשהעוין בידיו מרסס את החרד הקטן. אושרי טען, לעו- רי מת זאת, כי היה זה ערוסי שהפ- תיע וירה בשניים.

כאשר הוסגר גומדי לישראל, בשנה שעברה, מיהר סניגורו של אושרי והזמין להעיד בעירעור של אושרי, כדי להכריע מי ירה במנוחים. מצבו של גומדי בעניין זה הוא עדין, מציין השופט בפ- סקדינו. כאשר חזר ארצה התברר לו כי הוזמן להעיד בעירעור של טוביה. הוא נמצא בין הפטיש והסדן. גומדי היררר היטב והת- ליט שמכיוון שהגירסה שערוסי ירה אינה מנקה אותו לחלוטין מכל חשד, הוא יכול לעזור לטוביה

בית-המישפט האמין כי גומ- די וטוביה אושרי תיכננו וביצעו את הכל יחדיו, שלב אחר שלב. הוא האמין כי אושרי ביקש ממ- עודד להחזיר את העוין לבר-בקר, וכי מעודד הביא את הנשק, שבו קבוע משתיקול, למיפעל זמן קצר לפני הרצח, וכי היה זה גומדי שעלה עם מעודד לגג לבדוק את תקינות הנשק וירה מתוכו שתי יריות. הוא אף התלונן שלמרות ה- משתיקול נשמע רעש בזמן היריה.

בניגוד להסכם בין הקושרים, זוכה גומדי מאשמת רצח. בית-המישפט דחה על הסף את האפשרות כי גומדי לא היה קשור כלל לתיכנון הרצח, וכי אושרי לבדו זמם ובי- צע את הרצח. בית-המישפט לא האמין לגומדי שלא ידע על מצי- אות הנשק הקטלני במיפעלו, שלא ידע על תוכניותיו של חברו, אושר- רי, לרצח וכי הקורבנות באו ל- מישרדו כדי לדון על סחיטתם מ- הקבלן הירושלמי מימון לוי.

א פילדו הסניגורית נדהמה מ- הזיכוי. עורכת-הדין האדמונית עדנה קפלן ישיבה שותקת כמה דקות אחרי ששמעה כי בית-המי- שפט זיכה את לקוחה, רחמים (גומדי) אהרונ, מרצח עמוס אר- ריון ועזר כהן. היא נותרה יושבת וכמו בחלום שמעה את בית-המי- שפט מרשיע את גומדי בעבירות קלות. יחסית, של קשירת-קשר, השמדת ראיות וסיוע לאחר מעשה. יתכן כי בחלומותיה הכמוסים ציפתה הסניגורית, שהיא מישפט- נית מעולה ובתו של עורכת-הדין הוותיק יעקב הגלר, לזיכוי. אך כאשר הוא נחת עליה השכם בבור קר מפיו של השופט אליהו ויג- נר, כמעט שלא האמינה למשמע אוניה.

עדיין טריה בזיכורו הרשעתו של טוביה אושרי, שותפו וחברו של גומדי ברצח הכפול הזה, בית- המישפט המחויי בתל-אביב, בה- רכב אחר, דחה את הגנתו של אושרי ומצא כי הוא אשר ירה בשניים הרגם. עירעורו תלוי ר- עומד כעת לפני בית המישפט- העליון.

מישפטים ששמעו על הזיכוי המפתיע, התקשו להבין כיצד הור- שע גומדי בקשירת קשר עם או- שרי לרצוח את אוריון ואז כהן וזוכה מהרצח עצמו, אבל השופט ויגנרד, בספק-דין מקיף ויטודי, הצליח להסביר את הפרשה.

באורח פרדוקסאלי, למרות שזי- כה את גומדי, דחה בית-המישפט את גירסתו כמעט בכל הנקודות. בית-המישפט בחר להאמין לעד- המדינה רמי ערוסי ולאבנר מעודד, ועל עדויותיהם ביסס את הזיכוי ואת ההרשעה.

בין הפטיש

והסדן

ג ומדי היה קרוב מאוד להרש- עה, ורק מפני שבית-המישפט מצא כי יש גירסה המתיישבת עם כך שאושרי פעל בסופו של דבר

רגעי המתח

לפני כניסת השופטים לאולם נראה אהרונ (שני מימין) מתוח מאוד. גם השוטרים והקהל היו מלאי ציפיה. פקיד-העזר (ליד הדוכן) הגיע והכריז על כניסת השופטים. הרגע הבא היה מלא מפתעה. הזיכוי מרצח גרם לאנחת השתוממות בקהל. השופטים הקריאו רק תקציר של פסק-דין ולא הסבירו את הסיבה לזיכוי. הם הרשיעו את גומדי בשלושה טעמים בלבד.